

jeg mit Land alle Fredens Velsignelser, men dog siger jeg, kan det lykkes denne Krig med sine 42 Centimeters Mørserer at lukke Munden paa samtlige Kvindeprædikanter baade ude og hjemme, saa mener jeg, at den har haft sin kulturelle Mission.»

»Forræder!« skreg jeg og styrtede efter ham ud paa Gangen, hvor jeg løb lige i Armene paa min Ven Rigsdagsbudet.

»Skaft mig Højres Formand i Tale øjeblikkelig!« raabte jeg ham ind i Ansigtet. Rigsdagsmændene begyndte at stimle sammen om os. Doktoren var ikke mere at øjne.

»Hvad bliver det til med Kvindernes Valgret?« spurgte jeg de omstaaende.

»De gaar jo i Søvn,« sagde idet samme en alvorlig Røst, og Niels Thomasius Neergaard saa mig stift i Øjnene. »Gaa hjem og sov videre til den store treuga dei er forbi.«

»Den sluttede med forrige Rigsdagssamling,« indvendte jeg.

»Der er udstedt en treuga belli.«

»Og Kvindernes Vexel?«

»Prolongeret paa ubestemt Tid ved et Krigsmoratorium.«

Jeg styrtede med et Skrig til Jorden, blev liggende og — sov videre.

Søvnøgler.

Et Forslag.

Som alle Medlemmer ved, er der gennem Fællesstyrelsen udsendt Meddelelse om, at Fru Lemche har lovet at varetage Arbejdet som Redaktør uden Vederlag i det følgende Aar. Idet vi bringer Redaktøren en hjertelig Tak for hendes højmodige Tilbud, stiller vi herved det Forslag til alle Medlemmer, at de 25 Øre, som herved spares i Aarsbidrag til Bladet, skænkes til Hjælp for arbejdsløse Kvinder i Vinter. 25 Øre — lidet for hver enkelt — vil som en samlet Sum kunne blive en Hjælp for mange ulykkeligtstillede Mennesker, og Fru Lemches Offer vil finde den smukkeste Anvendelse.

Medlemmer af Assens-Kredsen.

Hvorfor gaar Mændene med Stok?

—o—

Der er noget, jeg meget gerne vil vide.

Hvorfor gaar Mændene egentlig med Stok, og hvorfor bliver en Kvinde — i det mindste i Provinsen — betragtet som en Udstillingsgenstand, hvis hun støtter sig til en saadan. Sjældnen undgaar hun i alt Fald en deltagende Forspørgsel til et formodet daarligt Ben.

Hvori bestaar Forskellen?

Trænger Manden maaske i højere Grad end Kvinden til Støtte? Jeg formoder det ikke. Og eet er vist — han vil øjeblikkelig og med Harme tilbagevise denne og lignende Insinuationer — som der jo forresten heller ikke er fjerneste Grund til at fremkomme med, da han højst sjældnen benytter den i dette Øjemed.

Hvorfor — gaar da Mændene med Stok, naar de ikke har Brug for den, og hvorfor kan unge, raske Mennesker undvære den Ugen igennem, naar de har travlt, mens den er deres uadskillelige Ledsager om Søndagen? Er det af Forfængelighedshensyn?

Det kan jeg nu heller ikke tro, for Mænd prædiker jo evig og altid, at kun Kvinderne er forfængelige. Men hvorfor gaar da Manden med Stok, naar den ikke er til Nytte og langt mindre tænkt som Pynt — hvorfor dog? Jeg tilstaar, at jeg er nysgerrig.

Hvis jeg var en Mand, vilde jeg kalde min Nysgerrighed for Videbegærlighed — for Mænd er jo aldrig nysgerrige. Men jeg er ingen Mand, jeg er bare en Kvinde, der tilstaar sin Svaghed — altsaa — hvem vil forbarme sig over mig?

Der rives altid ned paa Kvinder, og mange Gange med Rette. Mænd gør nemlig yderst sjældnen noget forkert. De glemmer saaledes aldrig noget angaaende Husholdningen — for de har ikke videre med den at gøre.

De forbavses mer' eller mindre mildt, naar der mangler en Knap eller Strop i deres Tøj — det er jo ikke dem, der skal sy den i — og de hyler op i Rædsel over en ubeskyttet Hattenaal.

Det sidste giver jeg dem Ret i — jeg hyler nemlig selv ved det

Syn. Men jeg tilstaar, at der er gaaet mange Aar, hvor jeg aldrig har skænket den Sag en Tanke. Nu, derimod undres jeg daglig over den Tankeløshed, hvormed Folk ved denne Forsyndelse gladelig sætter andres Liv og Velfærd paa Spil. Tænk — at være Skyld i, at et Menneske ikke mere kan se — at det maa undvære Glæden over Foraarets friske, grønne Herlighed, som Efteraarets sidste Roser — deres kære Træk og meget andet. Maaske rammer Ulykken en gammel, der ikke har mere at glæde sig ved her i Livet end Synet. Maaske en ung, der har hele Livet for sig. Fra dem begge tager vi noget — fra den ene maaske det hele. —

Men det Spørgsmaal har saa ofte været fremme, at jeg nu vil nøjes med blot at nævne det for atter at vende tilbage til mit første Spørgsmaal. Hvorfor gaar Manden med Stok, naar han dog i de fleste Tilfælde bærer den i vandret Stilling under Armen? Er den egentlig ikke paa denne Maade — foruden at være en unyttig Byrde — lige saa farlig for andre, som Kvindernes Hattenaale? Dens Dup kan lige saa let ramme Barnets Øje, som Naalen de Voksnes.

Er den tilmed ujævn, kan den ødelægge Folks Tøj — og i det mindste er man altid udsat for at faa den tørt af paa sig ved en uventet og rask Drejning af dens Ejermænd.

Hvorfor — bliver dette aldrig paatalt?

Hvorfor — ansættes der ikke lige saa vel Folk til at passe paa Mændenes unyttige Stokke, som paa Kvindernes nødvendige Hattenaale?

Ingen af de to Ting er ufarlige.

Se det er, hvad jeg ikke forstaar og saa grumme gerne vilde vide.

Ninna Clasen.

Billige Koncerter.

—o—

»Danske Kvinders Forening for alkoholfri Restauranter« har begyndt med velvillig Assistance at lade afholde Koncerter hver Fredag i »Hallén«, Vesterbrogade 17. Hensigten med disse Koncerter er i første Linie at byde Publikum en god og billig Underholdning, idet Entréen